

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Triplex Theologica, Ad Mentem Præclarissimi
Ecclesiæ D. S. P. Avgvstini, (Cui consonat Doctor
Angelicvs cum Melliflvo,)**

Schweitzer, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.LXXXII.

Responsio. S. Doctorem adhæsisse negativæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39320

Duplex est sententia de confirmatione posterorum in iustitia. Prima affirmat, cui favere videntur aliqui ex Patribus, signanter S. Anselmus lib. I. Cur Deus homo c. 13, & Gregorius lib. 4. moral. c. 36. Secunda negat, cui favent alii SS. Patres, quæritur, cui faveat Augustinus.

Respondeo & dico. S. Doctorem adhæsisse negativæ. Probatur: quia secundum sanctum Augustinum, Adamo non peccante, posteri ejus peccare potuissent; ergo non fuissent ab initio confirmati in gratia. Consequentia patet, Antecedens probatur: quia lib. 14. de Civ. c. 10. ait: *Quam igitur foelices erant primi homines - - - tam foelix univèrsa societas esset humana, si nec illi malum, quod etiam in posteros trañcerent, nec quisquam ex eorum stirpe committeret, quæ damnationem reciperet. Atque ista permanente foelicitate, donec per illam benedictionem, quæ dictum est, Crescite & multiplicamini, prædestinatorum sanctorum numerus compleretur, alia major daretur, quæ beatissimis Angelis data est: ubi jam esset certa securitas peccaturum neminem, moriturumque neminem &c. Dicit S. Pater, si nec illi iniquitatem committerent & foelicitatem beatorum tantum esse, ita securam ut nemo sit peccaturus: ergo sensit, sicut potuerunt peccare primi homines, ita posteros potuisse peccare, etsi illi non peccassent.*

Confirmatur. Quia lib. 9. de Gen. ad litt. c. 3. dicit, quod si primi homines, eorumque posteri justè & obedienter vixissent, fuissent, certo numero completo, sine ulla morte translati ad gloriam; ac proinde satis infinuat, quod

quod injustè inobedienterque potuissent vivere, ideoque non fuissent confirmati in gratia. Non video, inquit, quid prohibere potuerit, ut essent eis etiam in paradiso honorabiles nuptiæ & thorus immaculatus: hoc Deo præstante fideliter justèque viventibus, eique obedienter sanctèque servientibus, ut sine ullo inquieto ardore libidinis, sine ullo labore ac dolore pariendi foetus ex eorum semine gignerentur; non ut morientibus parentibus filii succederent, sed ut illi, qui generassent, in aliquo forma statu manentibus --- & illi, qui gignerentur ad eundem, perducerentur statum, donec certo numero completo, si justè omnes obedienterque viverent, tunc fieret illa commutatio (id est translatio) ut sine ullâ morte animalia corpora conversa in aliquam qualitatem --- spiritalia vocarentur &c. Similia habet S. Pater lib. I, retract. c. 13, dicens: Non enim ullas tales necessitudines haberemus, quæ nascendo & moriendo contingunt, si natura nostra in præceptis & imagine Dei manens, in istam conceptionem non relegaretur. Hunc sensum prorsus improbo &c. Ad hoc enim ducit, ut credantur illi Conjuges præmi non generaturi posteros homines, nisi peccassent, tanquam necesse fuerit, ut morituri gignerentur, si de concubitu maris & fœmine gignerentur. Nondum enim videram fieri potuisse, ut non morituri de nō morituris nascerentur, si peccato illo magno non mutaretur in deterius humana natura; ac per hoc, si & in parentibus & in filiis fœcunditas fœlicitasque mansisset usque ad certum sanctorum numerum, quem prædestinavit Deus, pascerentur homines non parentibus successuri morientibus, sed cum vivētib; regnaturi. Ibi iterū indicat

per

per tò si fieri potuisse, ut in filiis fœcunditati non conjungeretur fœlicitas, id est, iusta & obediens vita.

Consonat manifestè S. Thomas 1. p. qu. 100. a. 2. datque rationem hanc : *Ex hoc Creatura rationalis in iustitia confirmatur, quod efficitur beata per apertam Dei visionem : cui viso non potest non inherere, cum ipse sit ipsa essentia bonitatis, à qua nullus potest averti.* --- Et hoc dico secundum legem communem, quia ex aliquo privilegio speciali secus accidere potest, sicut creditur de Virgine Marre Dei : Et infra concludit : *Vnde manifestum est, quod parvuli non nascerentur in iustitia confirmati.* Et in 2. dist. 20. qu. 2. a. 3. ad 5. ait : *Tametsi concederetur, quod Adam confirmatus fuisset statim, post victoriam tentationis, adhuc non sequitur, quod illico confirmatos in iustitia genuisset, quia hoc sequebatur adtus personales ejus &c.*

Dices. S. Thomas ait, *ex speciali privilegio secus accidere posse* : licet ergo geniti ex Adam ex natura sua non essent impeccabiles, potuit hoc illis convenire per speciale privilegium, sive potuit Deus, per gratiam impedire omne peccatum. Respondeo concedendo totum, potuit Deus, sed non constat, quod promiserit, id se facturum, & ex lapsu primorum parentum satis constat, donum impeccabilitatis non deberi statui integritatis.

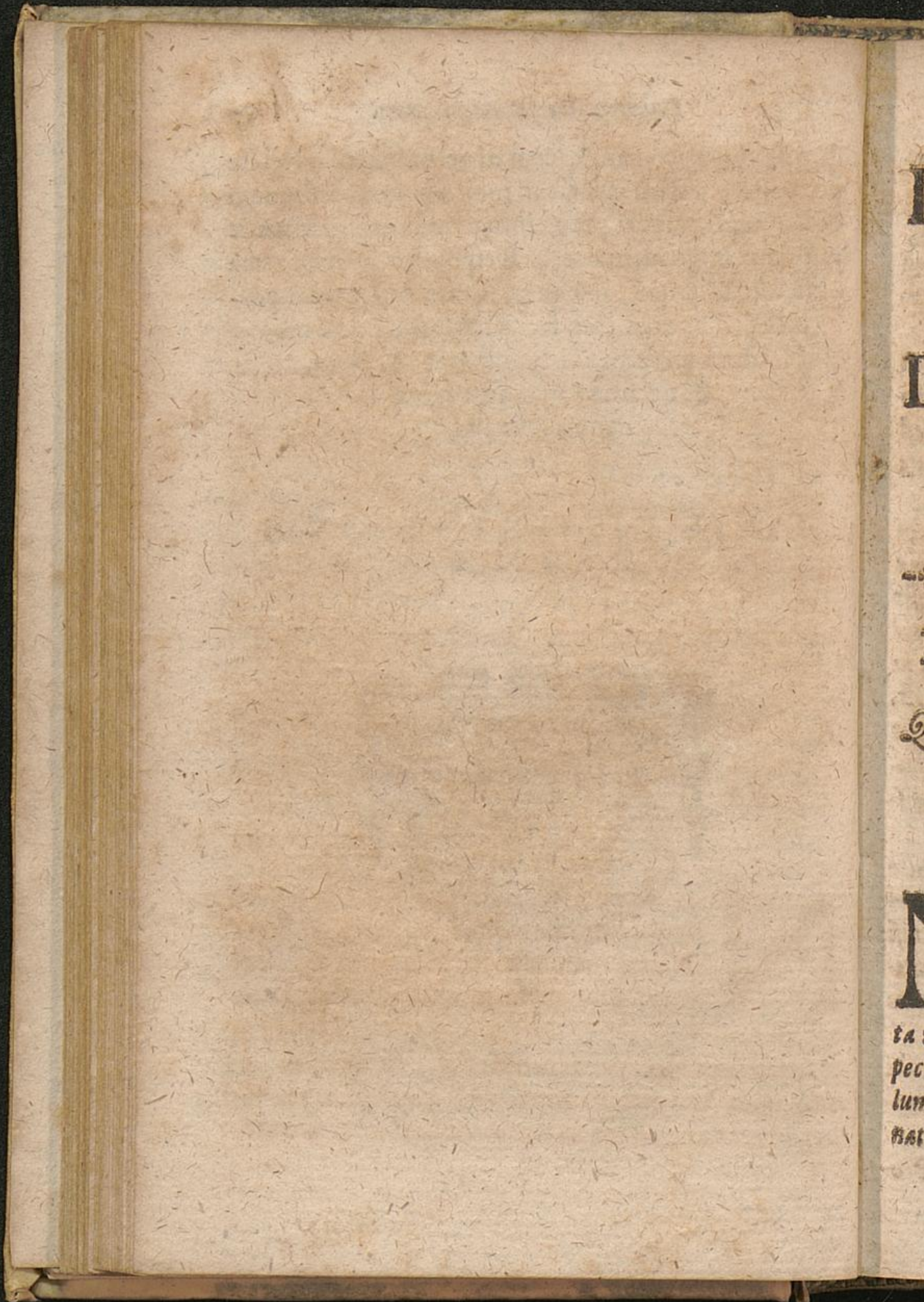
Instabis : Si non omnes geniti ex Adamo iusto fuissent in iustitia perseveraturi, multa fuissent orta inconvenientia, illi enim, qui peccassent, debuissent ejici ex Paradiso, sicque uxor interdum separari à prolibus

Sc

& marito, aut contra, & separati vel nubere aliis, vel sic permanere ; item vel statim mori ob transgressionem & damnum, vel per pœnitentiam redire ad gratiam & justitiam originalem &c. Respondeo, hæc omnia posse diciscutura, si Eva peccante Adam non peccasset, & dico Deo facilè fuisse providere modum gubernandi homines in tali statu, & occurrendi iis, quæ nobis videntur difficilia.

FINIS DISSERTATIONIS
PRIMÆ.

I

I

—

I

Q

N

ta:

pec

lum

nat